

1⁹⁵₅₇₂ is waargenomen. [fol. 1372] Er is alsnog om het beëdigde rapport van de gewone gecommitteerden Jan Hendrik Haghadamius en Gerrit Aansorg over een ondergewicht van mark 3²⁵₃₂ op 1568 staven gevraagd. Het bestuur heeft de dienaren te Patna terecht verweten dat er geen inventarisatie heeft plaatsgevonden van het baarzilver, of althans geen rapport daarover is ontvangen. Men verwacht dat dit volgens het recente bevel tweemaal per jaar geschiedt. Het besluit van het bestuur van 23 november 1764 om vijf sollegesjes en twee baftas, die bij opening van twee pakken uit Patna door rot beschadigd waren, af te schrijven en voor de geldende prijs te verkopen is afgekeurd. Ze hadden bovendien eerst verkocht en daarna had het verlies afgeschreven moeten worden. Besloten is ze te laten vergoeden, daar men vermoedt dat ze zo zijn ingepakt. [fol. 1373] Evenwel is het besluit van 1 februari 1765 om 5 $\frac{1}{2}$ % te Hooghly op 4156 zakken salpeter af te schrijven goedgekeurd. Uit de gewone en aparte verklaringen bleek dat ze al vochtig van de Engelsen aangenomen hadden moeten worden. Om de redenen genoemd in de brief van het bestuur van 28 februari 1765 is eveneens goedgekeurd dat er zowel een tekort van 3 $\frac{4}{5}$ %, of $\frac{4}{5}$ % meer dan in het reglement toegestaan, als 12.167 lb op 250 zakken salpeter werd afgeschreven. Het vaartuig waarin die zakken werden vervoerd, was door het vallen van het water op het droge geraakt en lek geworden. Niemand kon daar wat aandoen. Na droging bleek deze salpeter te zijn versmolten. Daar het bestuur rapporteerde dat vele zakken onverklaarbaar waren beschadigd, is bevolen voortaan beter op de kwaliteit daarvan te letten. [fol. 1374] Het is goedgekeurd dat het bestuur bij besluiten van 16 maart en 13 april 1764 het verzoek van de secunde te Kasimbazar Brueis had afgewezen om zijn soldijrekening te belasten met wat hij in 1760/61 te weinig op de rekening van soldijen had ingeboekt. Volgens het eerste besluit betreft het f 4715 licht, of f 4125 zwaar geld, en nog f 63, of $\frac{1}{6}$ van f 382. Wegens zijn onvermogen mag hij de vergoeding evenwel in twee gelijke jaarlijkse termijnen voldoen, mits met het stellen van borgen, zoals twee inlandse kooplieden deden. Het bestuur had ontdekt dat zijn besluit van 5 augustus 1763 niet strookte met de marginale aantekeningen van 23 december 1762 op de boeken van 1757/58. Dit besluit was gebaseerd op de resolutie van 23 december 1762 waarin alleen de premie was vermeld, terwijl in de aantekening een vergoeding van f 10.446 voor te Patna teveel afgeschreven salpeter over 1753/54 tot en met 1757/58, [fol. 1375] met $\frac{1}{6}$ premie, of f 1741, werd genoemd. Daar deze vergoeding toen nog niet was ontvangen en op het negotiekantoor voortliep, besloot het bestuur op 3 juli en 4 december 1764 om het aandeel van het overleden opperhoofd te Patna Jacques la Tour van f 7635 op de totale som van f 12.187 in mindering te brengen door de fiscaal de vordering van zijn boedel op die van de overleden factuurhouder Pieter Johan Ribout te laten innen. Bovendien moet de gewezen secunde te Patna Moise Lafont f 3111 betalen. Deze besluiten zijn goedgekeurd en tevens is toegestaan om het aandeel van het overleden opperhoofd te Patna Bartholomeus Aukema van f 1071 af te schrijven, daar er in zijn boedel niets te halen valt, en het zesde deel van f 178 aan Batavia in rekening te brengen. Het restant van f 190 ten laste van de gewezen secunde Van der Sluijs is op verzoek van het bestuur Kaap de Goede Hoop in rekening gebracht, daar hij zich daar zou bevinden. Maar het bestuur is wel bevolen de vergoeding door La Tour zoveel mogelijk uit zijn boedel voor zover in Bengalen te innen, [fol. 1376] om niet geheel afhankelijk te zijn van onzekere procedures door de fiscaal op de insolvente boedel van Ribout. Volgens zijn brief van 28 februari 1765 stond het bestuur niet zonder expliciete toestemming toe dat pakhuismeester Jan Albert de Wijs borg zou staan voor de teruggave van rsd 2000 met interest aan de gerepatriëerde kassier Michiel Bastiaanse. Dit besluit is juist. Bastiaanse zou op grond van een foute opvatting van de brief uit Batavia van 21 augustus 1761 bij geheim besluit te Hooghly van 21 januari 1761 zijn gelast om rsd 4000, in plaats van volgens besluit van Batavia van 10 juli 1750 bij directe repatriëring rsd 1000,- of rsd 2000,- in de kas te storten. Om die reden is het verzoek om teruggave van rsd 2000 afgewezen en moet het hele bedrag van rsd 4000 naar Batavia overgemaakt worden. Dat dient als gedeeltelijke schadeloosstelling voor het nadeel dat Bastiaanse door plichtsverzuim en zorgeloosheid de Compagnie heeft berokkend. [fol. 1377] Het was beter geweest als de